

[Sønderup.]

fordi det forekommer mig at være et nyt Udslag af den Tendens og Mentalitet, der er raadende i Regeringskredse. Det, jeg i denne Forbindelse tænker paa, er Lovforslagets § 15, omhandlende den Arbejds-kraft, der maa anvendes, og jeg skal komme tilbage til det senere.

Det er rimeligt, at Jordlovsudvalget suppleres med et Medlem, som er sagkyndigt, for saa vidt angaar Gartneri og Havebrug, da jo en Del af nærværende Lovs Midler er anbragt netop inden for disse Omraader.

Jeg finder ogsaa, det er fornuftigt, at den Stamparcel, der bliver tilbage efter en Udstykning, maa være større, end det hidtil har været Tilfældet. Det muliggør i høj Grad en fornuftigere Anvendelse og Udnyttelse af de Bygninger, som forefindes. Det, man undertiden har været Vidne til i saa Henseende, har meget ofte været med et mildt Udtryk utilfredsstilende.

Forslaget om, at Ansøgninger om Laan til Tillægsjord ikke er undergivet de sædvanlige Frister, tager jeg som Udtryk for, at den højtærede Landbrugsminister bestræber sig for at medvirke til, at Spørgsmaalet angaaende Tilvejebringelse af Tillægsjord kan løses paa naturlig Vis, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale min Anerkendelse heraf.

At Byggelaanet skal forhøjes fra 10 000 til 12 000 Kr., er i høj Grad paakrævet og nødvendigt. De Statistiske Efterretninger viser jo, at Byggeomkostningerne for et Husmandsbrug er gaaet op fra i 1933 at udgøre 9 973 Kr. til i Dag at udgøre 11 970 Kr. Der er for mig ingen Tvivl om, at de stigende Byggeudgifter er et af de Resultater, som Afspærringspolitikken har medført, lige saavel som de høje Tariffer og det alt for høje Omkostningsniveau i Forbindelse med den efter vor Opfattelse forføjede Erhvervs politik har bundfældet sig i Hindringer for Udstykningen saavel som i Vanskeligheder paa mangfoldige andre Omraader. Den Rentelettelse, man foreslaar for en Del af Byggelaanet, vil sikkert være en kærkommen Hjælp.

Der er jo ikke Spor af Tvivl om, at Erhvervs vilkaarene for et Husmandsbrug er af en saadan Beskaffenhed, at det til Trods

herfor kan være vanskeligt nok at skaffe Balance, at faa det til at løbe rundt. Naar man har fundet Anledning til at foreslaa Rentelettelse, ja, saa er det jo egentlig det stærkeste Vidnesbyrd om, at vi fra vor Side har haft Ret, naar vi gentagne Gange har sagt, at det Omkostningsniveau, som er paatvunget Landbruget, og de Erhvervs vilkaar, det har, staar i den mest skærende Mod sætning til hinanden. Her har Regeringen jo egentlig i Lovforslags Form indrømmet, at Omkostningerne ved at etablere et Husmandsbrug, en Husmandsbedrift, er for store i Forhold til Indtjeningsmulighederne, er saa store, at det er nødvendigt at give Tilskud eller Rentelettelse. Og dette viser endvidere, at den Tale, der lyder om, at Landbruget selv er Skyld i den store Gældsstiftelse, er stærkt overdreven — i hvert Fald saa længe Gældsbyrden ikke overstiger, hvad det koster at etablere en Landbrugsbedrift. Nej, det er Erhvervs vilkaarene, der er skæve, og rettes de ikke inden for et rimeligt Tidsrum — ja, saa gaar det saadan, at det efterhaanden egentlig kun bliver de mest velhavende, der kan til-lade sig at eje og drive et Landbrug.

Da vi i Fjor beskæftigede os med Lovforslaget om Tillægsjord, fremhævede jeg den overordentlig store Betydning, det har, at Landbrugets Eksportmuligheder sikres. Det burde jo egentlig være overflødig at pege derpaa; det burde være en Selvfølge, at der ikke over for en Regering som denne, der jo gennem det foreliggende Lovforslag giver Udtryk for, at den vil fremme Udstykningen, kunde rejses berettiget Tvivl om, hvorvidt den er sindet at søge Afsætning for den øgede Produktion, der jo selvfølgelig vil fremtræde som en naturlig Følge af øget Udstykning. Og dog er Forholdet det, at vi her i Salen den ene Gang efter den anden har været Vidne til, at ikke blot Tilhængere af Regeringen, men endogsaa enkelte af dens mest fremtrædende Medlemmer har givet Udtryk for Betænkelighed i Henseende til fuld Udnyttelse af Landbrugets Afsætningsmuligheder. Man har af mange Grunde vanskeligt ved at forstaa en saadan Holdning, især naar man ved, at det, som saa afgjort dannede Baggrunden og Grundlaget for hele den økonomiske Opgang og Fremgang, som vort Folk heldigvis kunde glæde sig ved, lige til Verdens-